

der så lämpligt pröfvas, berättiga enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1882 års lagtima riksdag kunna undfå Eders Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan omförmälda förmåner.

Riksdagen har till denna nådiga framställning lemnat sitt bifall.

Med underdänigt tillkännagifvande häraf, framhärdar Riksdagen etc.

Stockholm den 27 April 1881.

N:o 66.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 25 April 1881.
— — — — Andra Kammaren den 25 — —

Riksdagens underdäniga skrifvelse, angående medgifvande i visst fall af försäljning utaf vissa kyrkolägenheter i Skåne, Halland och Blekinge.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utlåtande N:o 8, Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Utlåtande N:o 9.)

S. A. K.

Till kyrkorna inom provinserna Skåne, Halland och Blekinge äro sedan äldre tider anslagna vissa jordlägenheter, öfver hvilka, ehuru med full eganderätt till kyrkorna upplåtna, dessa likväl icke ega full dispositionsrätt, enär lägenheterna, på grund af gällande bestämmelser, böra under prestgård eller annat vanligt hemman ständigt brukas.

Enligt hvad uti en hos Riksdagen gjord framställning blifvit anfördt, skola bland dessa jordlägenheter finnas sådana, som äro belägna inom det hemmans område, hvars egare utöfvar brukningsrätten till dem, utan att lägenheternas läge i öfrigt samt areal och beskaffenhet vore känd. Den för brukningsrätten enligt gammal häfd och särskilda föreskrifter utgående afgäld vore, enär lägenheterna antagligen hade ringa värde, af föga betydelse för de respektiva församlingarne, helst afgälden ofta uppginge blott till några skillingar, stundom allenast till några runstycken. För kyrkornas sysslomän, som årligen skulle uppbära och redovisa dessa små afgälder, vållades derigenom ett jmförelsevis stort besvär, enär lägenheterna, hvarifrån afgäld utginge, ofta vore belägna inom andra kommuner, stundom också inom andra län, än den kyrka, de tillhörde, hvarföre också sysslomännen icke sällan föredroge att sjelfve erlägga dessa obetydliga belopp framför att uttaga dem af hemmansinnehafvaren. Denne senare åter, inom hvars hemmansområde sådan lägenhet, churu okänd till läge, storlek och beskaffenhet, vore befintlig, lede genom nu antydda förhållanden ej ringa men i afseende å eganderätten till hemmanet i öfrigt, såsom vid in-teckning eller klyfning af hemmanet, och han skulle derföre otvifvelaktigt önska att få eganderätten jemväl till kyrkans jordlägenhet på sig öfverlåten mot erläggande af skälig löseskilling, hvilken lämpligen syntes kunna bestämmas till det belopp, hvartill den kapitaliserade brukningsafgålden uppginge. Då äfven å kyrkans sida en sådan öfverlåtelse måste medföra fördel, borde något hinder derför, när framställning derom gjordes, ej få förefinnas. Ett medgifvande för vederbörande församling att afyttra dess kyrka tillhörig jordlägenhet af ifrågavarande beskaffenhet kunde väl utan Riksdagens medverkan vinnas genom underdånig framställning härom i hvarje särskildt fall, men då omkostnaderna, för ändamålets vinnande på sådant sätt, skulle mångdubbelt öfverstiga den påräkneliga löseskillingen, skulle vederbörande säkerligen derigenom afhållas från dylika särskilda framställningar, hvarmed Kongl. Maj:t ej eller borde besväras. Det syntes derföre önskvärdt, att ett medgifvande till nu antydda försäljning kunde en gång för alla af Kongl. Maj:t meddelas och något hinder för en sådan åtgärd borde ej möta.

På dessa skäl har blifvit hos Riksdagen hemställt, att Riksdagen måtte hos Eders Kongl. Maj:t i underdånig skrifvelse anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes medgifva, att de kyrkorna inom ofvannämnda provinser tillhöriga lägenheter, hvilkas egoareal vore okänd, måtte få med full eganderätt öfverlåtas på vederbörande jordinnehafvare emot erläggande af nu utgående årliga afgälden, kapitaliserad efter sex procent.

Då den sålunda föreslagna öfverlåtelsen af ifrågavarande slag af jordlägenheter, medelst inbetalning af den kapitaliserade afgälden för brukningsrätt till desamma, torde få anses såsom lämpligaste sättet att undanröjja ofvan berörda nu bestående förhållanden, hvilka vålla besvär och olägenheter såväl för de ifrågavarande lägenheternas egare som för deras brukare, såsom tillika varande egare till det hemman, inom hvars område lägenheterna ligga, samt genom en sådan öfverlåtelse och den föreslagna utvägen till underlättande deraf ömsesidiga fördelar skulle vederbörande beredas, får Riksdagen, i underdånighet hemställa, det täcktes Eders Kongl. Maj:t medgifva, att sådana, kyrkorna i Skåne, Halland och Blekinge tillhöriga, inom vissa hemmans egoområde befintliga jordar, hvilkas läge i öfrigt såväl som areal numera äro okända, måtte få med full eganderätt öfverlätas på vederbörande hemmansinnehafvare, mot en löseskilling motsvarande den nu utgående årliga afgälden kapitaliserad.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 25 April 1881.
